

Kjeld Bonde Rasmussen fortæller om sine forældre, Ane og Søren Rasmussen, Kankbølle:

Far var, efter min mening, en dygtig landmand, der altid havde orden i bedriften, og han drev gården derhjemme i Kankbølle, som jo er mit fødehjem, frem til at yde meget store afgrøder, og både kvæg- og svinebesætning var altid første klasser.

Fars ord var lov, og det var ikke til at komme uden om, ikke at forstå, han var en hård mand, for det var far slet ikke, men vi skulle jo lære at lystre. Andre har også haft samme mening om fars dygtighed; det fremgik også på denne måde, at far næsten aldrig søgte medhjælpere; de kom som regel selv for at spørge, om de kunne få plads til november, som jo var skiftedag den gang, og de blev der som regel i flere år. Jeg kan nævne, far havde en fodermester i 13 år.

Skal lige nævnes, at far var både på høj- og landbrugsskole - vistnok ikke så almindeligt dengang.

Offentlig arbejde havde egentlig ikke fars interesse, men han var i Hjortshøj-Egå sogneråd, valgt af de radikale (men til sidst stemte far på venstre).

Far var den første vurderingsmand til ejendomsskyld for Hjortshøj-Egå kommune. Han var også i mange år formand og regnskabsfører for Hjortshøj Brugsforening (efter min mening en dygtig mand på dette felt), da der jo i regnskabet som på andre felter var orden i det hele, og der var far heller ikke bange for at sige sin mening.

Mor var jo en anden type, mild, venlig og altid glad, og det var hende, min bror og jeg kom til, når der var problemer, vi ikke selv kunne magte. Vi kunne nemlig tale med mor om alt.

Mor var meget dygtig til at føre en husholdning, økonomisk og meget proper. Hun havde på gården i Kankbølle altid to piger, hvoraf den ene hjalp med malkning og markarbejde. Jeg kan huske, når vi fik en ny pige, og hun om morgenen kom ned i køkkenet, spurgte mor altid: "Har du husket at vaske dine hænder; det er altid det første, du skal lave, inden du begynder at lave mad". Mor var meget bestemt over for de unge piger, men der var altid system i det, som hun foretog sig, og de unge piger lærte meget hos mor, og de var altid glade for at være hos os, og hun havde altid unge piger på ventelisten, så derfra ved jeg, at de holdt af hende.

Det er sådanne småting, der dukker frem i erindringen, nu jeg sidder og skriver, og noget jeg aldrig glemmer.

Som ung pige var mor på Hesselballe højskole og lærte husholdning på et pensionat i Århus.

Far og mor levede meget lykkeligt sammen, og det var et hårdt slag for far, da mor døde. Han var aldrig rigtig glad efter den tid.